

DDK 485 Sov sødt, barnlille (DDS 674)

Thomas Laub 1915
Harmonisering ændret GK 2010

10

1 Sov sødt, barnlille!
Lig rolig og stille,
så sødelig sov
som fuglen i skov,
som blomsterne blunde i enge!
Gud Fader har sagt:
Stå, engle, på vagt,
hvor mine de små er i senge!

3 Læg hænderne sammen,
da lægger sig amen
til Frelserens bøn,
som stiger i løn
og lyder, hvor englene kvæde;
i Himmerigs kør
det lille Guds-ord
omfavne Guds engle med glæde.

5 Og alle de købte,
i Jesu navn døbte,
som striden har stridt,
som døden har lidt,
gik ind til den evige hvile,
istemme så lydt
halleluja nyt,
at englene tie og smile.

7 Sov sødt, barnlille!
Lig rolig og stille,
og nyn på det navn
med nåden i favn,
al jorden til salighed givet!
Nyn: Jesus er min,
så favr og så fin,
min Jesus er lyset og livet!

2 Gudsfingrene grande
slog kors for din pande,
Guds Enbårnes røst
slog kors for dit bryst,
thi skal ingen djævel dig skade;
nu kan i din dåb
med saligheds håb
din sjæl og dit hjerte du bade.

4 De råbe, de sjunge:
På jordklimpens tunge
et ord af Guds Søn
er blevet til bøn,
svang hid sig på åndedræts-vinger;
Gud Fader i løn,
sig ja til den bøn!
Fra lavland livsalig den klinger.

6 Da drypper som duggen
der manna på vuggen
til barnet på jord
fra englenes bord,
du finder med smil det i morgen;
og klarøjet brat
du siger godnat
til tvivlen og frygten og sorgen.

N.F.S. Grundtvig 1844, 1850 og 1864.
Bearbejdet 1873.